

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης, καὶ Δομετιανοῦ Ἐπισκόπου Μελιτηνῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς το, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Γρηγορίου.

Ἦχος πλ. α'
Ὅσιε Πάτερ

Ὅσιε Πάτερ, Ἰερώτατε Γρηγόριε, ὁ κάλαμος ὁ πλήρης τῆς Παρακλήτου πνοῆς, καὶ γλῶσσα τρανοτάτη τῆς εὐσεβείας, λύχνος πολύφωτος, τῆς θείας ἀγῆς, κῆρυξ ἀληθείας, κρηπὶς θεολογίας, πηγὴ δογμάτων τῶν ὑψηλῶν, τῶν διδαγμάτων χειμάρρους τῶν μελιρρῦτων, λύρα θεόφθογγος ἀσμάτων θεογράφων, ἡ καθεδύνουσα πιστῶν τὰς διανοίας, Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Πάνσοφε, τὸν ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, πανσεβάσμιε Γρηγόριε, ὁ πέλεκυς ὁ κόπτων αἰρετικῶν τὰς ὀρμᾶς, ἡ δίστομος ῥομφαία τοῦ Παρακλήτου, μάχαιρα τέμνουσα τὰς νόθους σποράς, πῦρ τὰς φρυγανώδεις αἱρέσεις καταφλέγον, καὶ πτύον ὄντως γεωργικόν, ᾧ τὸ βαρὺ τε καὶ κοῦφον τῶν δογμάτων, εὖ διακρίνεται, καὶ στάθμη ἀκριβείας, πάντας ἰθύνουσα, πρὸς τρίβους σωτηρίας, Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει πάντοτε, τὸν ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, παμμακάριστε Γρηγόριε, τὸ στόμα τὸ πηγάζον τὰς μακαρίας φωνάς, ἐκ τῶν ἀδαπανήτων τοῦ σωτηρίου, ἀπαρῶμενον καὶ θείων πηγῶν, λόγους προσευχῆς τε τοῖς πάσιν ἐρμηνεῦον, κανὼν ἰθύνων πρὸς ἀρετὴν, ὁ θεωρίας ἐνθέοις λελαμπρυσμένος, αἴγλη λαμπόμενος, Τριάδος τῆς ἀκτίστου, ἧς καὶ ὑπέρμαχος, ἀήττητος ἐγένου, Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει, Ὅσιε, τὸν ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Στιχηρὰ Προσόμοια
τοῦ Δομετιανοῦ

Ἦχος α'
Πανεύφημοι Μάρτυρες

Ὁ γῆν καταλήψεσθαι τὸ πρὶν, ἀπειλήσας ἅπασαν, καὶ ἐξαλείφειν τὴν θάλασσαν, κατακαυχόμενος, τοῖς πιστοῖς ἐδείχθη, ὡς στρουθίον σήμερον, καὶ καταγελαστότερος κώνωπος, οὗ ὑπεκρίνετο, τὴν ἰδέαν, ὥσπερ φόβητρον, ὑπεισδύνας, τῷ Χριστοῦ θεράποντι.

Δομετιανὸς ἡμᾶς πιστοί, συγκαλεῖται σήμερον, πρὸς εὐωχίαν θεάρεστον, τούτῳ συνέλθωμεν, εὐθυμίας γνώμη, καὶ πανηγυρίσωμεν, σὺν τούτῳ τὰ αὐτοῦ κατορθώματα, καθικετεύοντες, τὸν Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι.

Ἡύξησας τὸ τάλαντον Χριστοῦ, τὸ δοθὲν σοὶ Πάντιμε, τὴ διπλασίονι χάριτι, ὡς δοῦλος γνήσιος, ὅθεν ἐπακούεις. Εὖ σοὶ δοῦλε γένοιτο, ὡς ὄντι ἀγαθῷ σοὶ θεράποντι, καὶ ἤδη εἴσελθε, εἰς χαρὰν τὴν τοῦ Κυρίου σου, τῶν καμάτων, τὰ γέρα ληψόμενος.

Δόξα... Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου
Ἦχος δ'

Τὸν τῆς σοφίας λόγον σου, καταγλαῖσας ἐν ἀρετῇ ἀπροσίτῳ, περικαλῆς ἀμφοτέρωθεν γέγονας, Νυσσαέων Γρηγόριε, ἐν τῇ θεοφθόγγῳ σου φωνῇ, ὠραῖζων καὶ τέρπων τὸν λαὸν γνωστικῶς, Τριάδος τὸ ὁμόθεον πανσόφως ἐκτιθέμενος, ὅθεν καὶ ἐν ὀρθοδόξοις δόγμασι, τὰς ἀλλοφύλους αἱρέσεις ἐκπολεμήσας, τὸ κράτος τὸ τῆς Πίστεως, ἐν τοῖς πέρασιν ἡγείρας, Χριστῷ παρ ἰστάμενος σὺν τοῖς ἀύλοις Λειτουργοῖς, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἴτησαι, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτὸς

Ἐτρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀχράντου σου κορυφῆς ἦπατο, ἐστράφη Ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργήσαι σοί, ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, πῶς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ, δειλιᾶσαι οὐκ εἶχεν; Ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οικονομίαν Σωτῆρ ἡμῶν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον, τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσομοια

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Ἄσμα καινοπρεπές, ἀδέτω πᾶσα κτίσις, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, Χριστῷ καὶ βαπτισθέντι, ἐν Ἰορδάνῃ σήμερον.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστάφη εἰς ὀπίσω,

Σάλπιγξ προφητικὴ, ὁ Πρόδρομος βοάτω. Ποιήσατε Κυρίῳ, τῷ βαπτισθέντι ρεῖθροις, καρποὺς ἀρίστων πράξεων.

Στίχ. Τί σοὶ ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοὶ Ἰοράνη ὅτι ἀνεχώρησας εἰς τὰ ὀπίσω;

Λάμπαν τὸ συγγενές, ἐξ ὕψους θεῖον Πνεῦμα, περιστερὰς ἐν εἶδει, ὀρώμενον ἀφράστως, νὺν τῷ Χριστῷ προσέδραμε.

Δόξα... Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Ἦχος δ'

Βίον ἔνθεον κατορθώσας, θεωρία τὴν πρᾶξιν κατελάμπρυνας, θεοφάντορ Γρηγόριε, τὴν γὰρ σοφίαν φιλήσας ἔρωτι θεῖῳ, ἐκ στόματος τοῦ Πνεύματος, τὴν χάριν κατεπλούτησας, καὶ ὡς κηρίον ἰμέλιτος, τὸν γλυκασμὸν σου τῶν λόγων ἀποστάξας, αἰεὶ εὐφραίνεις νοήμασι θείοις, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Διὸ ἐν Οὐρανοῖς, ἱεραρχικῶς αὐλιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νὺν... Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτὸς

Σὲ τὸν ἐν πνεύματι καὶ πυρί, καθαίροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καθορῶν ὁ Βαπτιστῆς ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, δειλιῶν καὶ τρέμων, ἐβόα λέγων. Οὗ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφὴν σου τὴν ἀχραντον, σὺ μὲ ἀγίασον Δέσποτα τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεος σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς Ἦχος α'

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοί, ἀγαπητὸν σὲ Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστερὰς, ἐβεβαίῳ τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοί.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

Ὁ Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασι, ὑπὸ τοῦ θεοῦ Προδρόμου, ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει. Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θέᾳ, περιστερὰς ἐπ' αὐτόν.

Δοξα... Καὶ νὺν... τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'
Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Θεοφανείας ὁ καιρός, Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῶ, δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοί, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, Χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον, καὶ ἀνευρὼν εἰσήγαγεν ὡς εὐσπλαγχνος, εἰς τὸν Παράδεισον αὐθις, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.
Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. α'

«Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντριβὼν Πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα».

Ἄβυσσος ὧν σοφίας, καὶ γνώσεως θησαυρός, καὶ αὐτοαγαθότης, φωτοχυσίαν νέμοις μοί, Χριστέ τῆς ἐνδόξου σου, Ἐκκλησίας ἄσμασι, τὸν φωστήρα ὑμνεῖν Γρηγόριον.

Δέχοιο διδασκάλων, Γρηγόριε τὸ λαμπρὸν, ἐγκαλλώπισμα Πάτερ, τὸ πενιχρὸν ἐφύμνιον, τῆ σὴ προσφερόμενον, ἐξ ἀγάπης μνήμη, ἐν ἧ Χριστὸν ἡμῖν ἐξιλέωσαι.

Λόγῳ ἱερομύστα, πλουσίῳ τε καὶ σοφῷ, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, θεολογεῖν ἐδίδαξας, Μονάδα Τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύνθρονον, καὶ ὁμότιμον ὦ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον

Πίστις ἠγείσθω μόνη, καὶ μὴ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων, Θεογεννητορ Κόρη τῶν σῶν, τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐνδυσάμενος τὴν ἀνθρωπότητα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Δομετιανοῦ

Ὦδὴ α' Ἦχος α'

«Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχυρῷ δεδόξασται, αὕτη γάρ, Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς, Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα».

Τὰς ἐπαναστάσεις τῆς σαρκός, καὶ τῶν παθῶν τὰς ἐφόδους θεόληπτε, καὶ τὸν ἐγειρόμενον, ἐν τῇ ψυχῇ μου κατευνάσας πόλεμον, εἰρηναία Πάτερ, ἐν καταστάσει συντήρησον.

Ἐρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀνωτάτης σοφίας ἀψάμενος, σάρκα καθυπέταξας, καὶ τῆς γῆς ἀπεινάχθης Ὅσιε, καὶ Θεὸς τῷ ὄντι, ὡς ἐν μεθέξει γεγένησαι.

Δομετιανὸς ὁ θαυμαστός, κατὰ μικρὸν ἀπὸ γῆς ἀνυψούμενος, ἤκεν ἐκ δυνάμεως, ἀμυδροτέρας πρὸς τελείαν δύναμιν, καὶ τὰς ἀναβάσεις, ἐν τῇ καρδίᾳ διέθετο.

Θεοτοκίον

Ἦδασι ἐμβάψας τῆς σαρκός, ὁ προσελάβετο Κύριος φύοαμα, ἐκ τῶν σῶν εἰργάσατο, παρθενικῶν αἱμάτων τὸ σωτήριον, πρὸς τὰς παρατάξεις, τὰς ἐναντίας ἀχείρωτον.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὦδὴ γ'

«Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τὴ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραι τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὴ καὶ φιλόανθρωπε».

Σαρκὸς μὲν τῷ ἡγεμόνι, νῶ τὰ σκιρτήματα, τῷ Παμβασιλεῖ δὲ τὸν νοῦν ὑπέταξας, ὅθεν ἀπροσκόπτως τὴν ὁδόν, τῶν ἐντολῶν ἀνύσας, σὺ τῆς Τριάδος ἐνδιαίτημα, γέγονας εἰκότως Γρηγόριε.

Τὴ πράξει τὴν θεωρίαν, Πάτερ προσέθηκας, διὸ τὰς ἡνίας τῆς Ἐκκλησίας σοί, φέρων ἐγχειρίζει ὁ Χριστός, ἦν πὲρ ἀνεπιλήπτως, ὡς μυστιπόλος ἐκυβέρνησας, ἄριστος παμμάκαρ Γρηγόριε.

Προβαίνων τῶν ἀρετῶν, τῷ ὄρει Γρηγόριε, καὶ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου, σὺ διατιθέμενος ἐκ γῆς, ἦρθης ἀλήκτω δρόμῳ, πρὸ τῆς ἐκ σαρκὸς ἐκδημίας σου.

Θεοτοκίον

Σὺ μήτηρ Θεοῦ, ἀσυνδύαστος γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμπαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν, ὅθεν σὲ Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας Λόγον, ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁ μόνος εἰδῶς

Ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ, ἐχθρὸς ὁ παλαιότατος, τῆς σῆς ψυχῆς οὐ σθένων τὸ εὖστολον, παρασαλεῦσαι καθυποκρίνεται, ἐν καιρῷ πρὸς ἔκλυσιν, τῆς σῆς καρτερότητος, ζωῦφίων πτηνῶν τὸ φαυλότατον.

Τὴ μεγαλαυχία τῆς αὐτοῦ, δικαίως ἐξουθενῶται, παραπληξίας δράκων ὁ δειλαιος, καὶ κυνομυίας εἰς εἶδος τέτραπται, ἀσθενεῖα πλείονι, καὶ ποσὶν ὑποτέτακται, τῶν δικαίων ὠραίοις πατούμενος.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς ἄνευ σπορᾶς, Υἱὸς ὁ προαιώνιος, Παρθενομητορ κόσμον ἀνέπλασε, τὸν κεκρυμμένον ὄφιν τοῖς ὕδασιν, ἐν τῷ βαπτισμῷ αὐτοῦ, θανατώσας Κύριος, καὶ φθορὰς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενος.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ μόνος εἰδῶς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζώσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοί, Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι».

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου

Ἦχος γ'

Θείας πίστεως

Θεῖαν ἔλλαμνιν κεκληρωμένος, βίον ἄυλον ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατεῖα διέπρεψας, ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξία τὸν κόσμον ἐστήριξας, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... τοῦ Ὁσίου

Ἦχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τῷ τῆς ἱερωσύνης σεμνυνόμενος Πάτερ, χρίσματι θεοδότῳ κατελάμπρυνας τοῦτο, ἐνθίοις καλλοναῖς τῶν ἀρετῶν, καὶ θεία πρὸς Χριστὸν ὑποταγή, καὶ τελέσας σου τὸν δρόμον, ἐν Οὐρανοῖς βοᾷς μετὰ Ἀγγέλων. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνία σου Σωτήρ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομία σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα κατήλθεν ἐπ' αὐτόν, ὀρώμενον ἐν εἴδει Περιστεράς, διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων. Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομία σου μόνε φιλόανθρωπε.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὡδὴ δ'

«Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστέ, ἐν τρόμῳ ἐβόα σοί. Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χρηστούς σου ἐλήλυθας».

Ὡς στῦλος καθωράθης Ὀλόφωτος, βίω τε λόγῳ τε θερμῷ, ὀρθοδοξίας Γρηγόριε, πεπυρσευμένος τῷ

ζήλω, τοῦ νέου Ἰσραὴλ προηγούμενος.

Τὴν χάριν δεδεγμένος τοῦ Πνεύματος, τὸ εὐτελὲς τοῦ νομικοῦ, διεῖλες ἔνδυμα γράμματος, καὶ τὸ κρυπτόμενον κάλλος, ἡμῖν τῶν ἐννοιῶν ἀπεκάλυψας.

Τοῦ θείου προελθοῦσαν ἐκ στόματος, θεοπαράδοτον εὐχήν, συντετημημένως Γρηγόριε, ὡς μυστιπόλος τῶν θείων, σαφῶς τὴ Ἐκκλησία ἐπλάτυνας.

Θεοτοκίον

Ἐκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρὶ, καὶ πρὶν ὠδινῆσαι τέτοκας, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Τοῦ Ὁσίου

Ὅρος σὲ τὴ χάριτι

Τὸν Νόμον ὑπέδειξας, τῆς χάριτος εἶναι σκιάν, τοῖς ἐν τῷ Νόμῳ τὸν Θεόν, Ἑβραίοις σέβουσι Σοφέ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς ἄληθούς θεοφανείας Μυστήριον, Χριστῷ κραυγάζων. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀστράψας ἀστήρ, ὡς ἐξ Ἐφῶς πολύφωτος, τὴν Ἐκκλησίαν δαδουχεῖς, ἀνακηρύττων τὸν Χριστόν, σοφαῖς ἀποδείξεσι, πανευσεβῶς, δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, αὐτὸν κραυγάζων. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κακίας ἀπάσης, ἀπερράγης καὶ σχέσεως, προσύλου Πάτερ ἐν σπουδῇ, καὶ κατελάμπρυνας φωτί, Πατρίδος πληρώματα, τῆς σῆς σοφέ, καὶ τούτοις πλοῦτον ἐπώμβρησας, ἀφθονώτερα χρυσοῦ ποσότητι.

Θεοτοκίον

Λόγος καθὸ Θεός, ὑπάρχων ἀόρατος, προσειληφῶς ἐκ γυναικός, ἀνθρώπου φύσιν ὁρατός, τελεῖται καὶ καθαίρεται, ἐν ποταμῷ, ὁ ἁμαρτίας ἀλλότριος, τὸν πεπτωκότα καθαίρων τοῦ πταίσματος.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὡδὴ ε'

«Ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω, τὴν ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστὲ ὡς μόνος εὐσπλαγχνος».

Σὺ ὡς πῦρ κατέφλεξας, τὰς τῶν αἱρέσεων, ἀκανθηφόρους πλοκάς τῶν λόγων, τῶν πιστῶν τὰς φρένας δέ, ἐφώτισας μάκαρ, μυσταγωγὲ Γρηγόριε.

Εὐνομίῳ ἤλεγξας, σὺ τὸ ἀνόμιον, καὶ τούτου λόγους δυσδιαφεύκτους, τῶν ἀρκύων βρόχους τε σφοδρούς, ὡς ἀράχνης ὑφάσματα διέλυσας.

Ἦλεγξας πανάριστε, τὸν ἀθεώτατον Μακεδόνιον, τὸ θεῖον Πνεῦμα, ἀδεῶς ὑβρίσαντα, ὡς ἄμοιρον τούτου, ὑπάρχοντα Γρηγόριε.

Θεοτοκίον

Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τεκοῦσα, Χριστὸν ἀσπόρως, ἐλευθέραν ἔδρασας ἀράς, Θεοτόκε, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁ φωτίσας τὴ ἐλλάμπει

Ἐπέβλεπεν, ἐπὶ γῆς ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, καὶ τὰ ταύτης ἐσαλεύθη θεόφρον θεμέλια, καὶ δεινῶς ἐτρόμαξε, σὲ δὲ ψυχῆς ἀνδρεία Πάτερ, τῆς προσευχῆς οὐ παρέκλινεν.

Οὐκ ἠνέσχου, βλασφημούντων ἀκούειν Ἀοίδιμε, καὶ λαλούντων εἰς τὸ ὕψος ἀδικίαν δι' ἄνοιαν, ἀλλ' αὐτοὺς ἐπέστρεψας, Ποιμαντικῆ σου βακτηρία, καὶ τὸ νοσοῦν ἐθεράπευσας.

Μίαν φύσιν, ἐν Χριστῷ ἐσφαλμένως κηρύττεσθαι, θεωρητῆμον, οὐδαμῶς συνεχώρησας σύνθετον, ἀλλ' αὐτοὺς ἐζωγράφησας, τὴ τῶν δογμάτων σου σαγήνη, καὶ πρὸς τὸ φῶς ἐπανήγαγες.

Θεοτοκίον

Ἐγλύκανε, τῶν ὑδάτων πικρίαν ἐν ἅλατι, Ἐλισαῖος, ὁ δὲ σὸς Θεομητορ Υἱὸς καὶ Θεός, βαπτισθεὶς ἐν ὕδατι, τῆς ἀμαρτίας τὴν Πικρίαν, καὶ τὴν ὀδύνην ἐξείλετο.

Τοῦ Ἱεράρχου

ᾠδὴ ς'

«Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρω Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος».

Ταπεινὸν τὸ φρόνημα, κεκτημένος πάσι τε πραῦς, μαχητῆς ἐδείκνυσο Γρηγόριε, πρὸς τοὺς Χριστοῦ, μειοῦν τὴν δόξαν σπουδάζοντας.

Τὴν Ἀρείου ἔκφυλον, τῆς Τριάδος, λόγῳ δασιλεῖ, τολμηρὰν διαίρεσιν Γρηγόριε, σὺ παντελῶς, καθήρηκας τὴ σοφία σου.

Ἀμαθῶς τὴν ἔνωσιν, τῆς Τριάδος, σύγχυσιν φρονῶν, ὑπὸ σοῦ Σαβέλλιος ἐλήλεγκται, θεομαχῶν, Γρηγόριε παμμακάριστε.

Θεοτοκίον

Ἡ Παρθένος ἔτεκες, καὶ τεκοῦσα, ἔμεινας ἀγνή, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς ἀληθῶς, Παρθένος Μήτηρ βαστάσασα.

Τοῦ Ὁσίου

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς

Ἐρρύσθησαν ὡς ἐκ παγίδος Ὅσιε, θανάτου κινδυνεύοντες, οἱ λαοί, καὶ παθημάτων ὁ ἐσμός, πόρρω ταῖς εὐχαίς σου ἀπελήλατο, καὶ γὰρ αὐτοί, πρώτοί σε ἔσχον συλλήπτορα.

Ἀνέστειλας ἐν ἱκεσία πάνσοφε, τὴν ῥύμην τοῦ νοσήματος, τὴ Παρθένω καὶ Μητρὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, θᾶπτον προσδραμῶν, οὐ γὰρ ὑπήνεγκας, ποιμὴν ὡς ὢν, κινδυνευούσης ποιμένης ἀνέχεσθαι.

Θεοτοκίον

Ἐξέστησαν τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ὀρῶντα τὸν ἀόρατον, ἐκ Παρθένου γεννηθέντα ἐν σαρκί, καὶ τὸν ἀϋλία δοξαζόμενον, ἐν ποταμῷ, τοῦ βαπτισθῆναι καταδυόμενον.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις».

Κοντάκιον Ἦχος α'

Χορὸς Ἀγγελικὸς

Τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, γρηγορῶν Ἱεράρχα, ὡς γρήγορος Ποιμὴν, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, καὶ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, παμμακάριστε Ὅσιε, πάντας ἤλασας, τοὺς κακοδόξους ὡς λύκους, ἀδιάφθορον, διατηρήσας τὴν ποιμνὴν, Γρηγόριε πάνσοφε.

Ὁ Οἶκος

Ἐξ ἀμελείας ὁ δαίμων ἀναπέπτωκα, καὶ πρὸς θάνατον ὑπνώσα, ἀλλ' ὡς ποιμὴν γρηγορώτατος, ἔχειρόν με Πάτερ, καὶ τὰ πάθη μου κοίμισον, τὰ κακῶς τυραννοῦντά με, ὅπως ἐξανιστάμενος, καθαρῶς ἄδω σου τὴν φωσφόρον μετάστασιν, ἣν ὁ Δεσπότης τῆς οἰκουμένης ἐδόξασεν ἀξίως, ὡς οἰκέτου Πιστοτάτου, ὡς δογματιστοῦ πανσόφου, ὡς φίλου καὶ μύστου, καὶ ὡς οἰκονόμου τῶν αὐτοῦ παραδόσεων, ὧν καλῶς ἐφύλαξας τὴν χρῆσιν ἀμίαντον, Γρηγόριε πάνσοφε.

Ἄτερον Ἦχος β'

Τὴν ἐν πρεσβείαις

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος Ἱεράρχης, καὶ τῆς σοφίας σεβάσμιος ὑμνογράφος, Νύσσης ὁ γρήγορος νοῦς

Γρηγόριος, σὺν Ἀγγέλοις χορευῶν, καὶ ἐντρυφῶν τῷ θείῳ φωτί, πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Αἶγλη φρικτὴ ὁ λάμπας ἐν κόσμῳ ὑπὲρ Ἥλιον Λόγε, καὶ ἀκτίσι φωτὸς φαιδρύνας Σῶτερ τὰ σύμπαντα, σὺ ὁ ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ὡς βροτὸς βαπτισθῆναι καταξιώσας, πλύνόν μου τοὺς ῥύπους ἅμα καὶ σπίλους τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, παρέχων μοι χάριν τοῦ μέλψαι τὸν σοφὸν Ἱεράρχην καὶ μύστην σου, μεσίτην γὰρ αὐτὸν ἄγω σοί, καὶ αὐτὸν δυσωπῶν ἀνακράζω ἀεὶ, πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξιᾶριον

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης.

Στίχοι

- Ἡ Μοῦσα Γρηγόριος, οὔ Νύσσα θρόνος,
- Οὔ Πιερίαν, ἀλλ' Ἐδὲμ σκηνὴν ἔχει.
- Γρηγόριον δεκάτη θανάτου κνέφας ἀμφεκάλυψεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δομετιανοῦ Ἐπισκόπου Μελιτηνῆς.

Στίχοι

- Δομετιανὸς τῆς φθορᾶς ἀπηλλάγη,
- Εἶπερ φθορὰν χρὴ τὸν βίον τοῦτον λέγειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ, Πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχοι

- Ἀπῆρεν ἔνθεν πρὸς πόλου μέγα κλέος,
- Ὁ Μαρκιανός, οὔ κλέος κὰν γῆ μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἀμμώνιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Τῆς ἀρετῆς ὁ θεῖος ἐσβέσθη λύχνος,
- Λύχνων μυσάντων σαρκικῶν Ἀμμωνίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὦδὴ ζ'

«Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν πατέρων Κύριος, τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.»

Ἐρωτι ἐνούμενος, τρισαυγὸς θεότητος, τῷ φέγγει Γρηγόριε, τοῖς πάσιν ὡς ἔσοπτρον, ἐκστίλβων ἀπαστράπτεις, τοῦ φωτὸς ἀντανακλάσεις.

Θησαυρὸν τοὺς λόγους σου, πατρικῶς κατέλιπες, ἠθῶν ψυχῆς κάθαρσι, καὶ γνώσεως πλήρωσιν, τοῖς πίστει μελωδοῦσιν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πρῶτον νοῦν καὶ αἴτιον, Πατέρα κατήγγειλας, Λόγου μὲν Γεννήτορα, ὁμοῦ Προβολέα τε, τοῦ Πνεύματος Τριάδα, μελωδῶν. Εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Πανάμωμε τέτοκας, Θεὸν σωματούμενον, ὃ πάντες μελωδοῦμεν. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου

Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον

Ἡ ἀψευδής, τοῖς πιστοῖς πεπλήρωται, ἐπαγγελία προφανῶς, ὁ γὰρ θεῖος Δομετιανός, χάριτος ἡξίωται, λύειν τὰ νοσήματα, καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνια, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ἐπὶ τῆς γῆς, μεθ' ἡμῶν γενόμενος, καὶ σαρκικῶς ἀναστραφεῖς, ἰμεταδέδωκε τοῖς αὐτῶ, κατακολουθήσασι, καὶ τοῖς ἀγαπήσασι, θαυματουργίας χαρίσματα, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῆς δυσσεβούς, καθεῖλεν αἰρέσεως, ὁ θεῖος Δομετιανός, τοῦ Σεβήρου τὰς διδαχάς, καὶ τὴν ἀπαράτρωτον, Πίστιν τὴν Ὁρθόδοξον, θεοπρεπῶς ὑπεσήμανε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θεοτοκίον

Τῆς πατρικῆς, οὐκ ἀπέστη φύσεως, ὁ θεῖος Λόγος σαρκωθείς, ἐκ Παρθένου, καὶ γὰρ αὐτὴν, ἀκριβῶς τετήρηκε, μένουσαν ἀμείωτον, ἐν τῷ σαρκουῖσθαι, καὶ δέχεται, τὴν ἐκ Πατρὸς μαρτυρίαν, Χριστὸς ὁ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὡδὴ η'

«Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελλον. Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὅλην τὴν αὐγὴν, τοῦ Παρακλήτου μάκαρ, ἐδέξω φοιτήσασαν, κραυγάζων Ὅσιε. Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βρύουσιν ἡμῖν, κατὰ τὸν θεῖον λόγον, Χριστοῦ ἐκ κοιλίας σου, ποταμοὶ γνώσεως, ὄντως πηγὴν γάρ, ἀέναον ἢ χάρις, ἔδειξε τῷ κόσμῳ, σὲ Πάτερ εἰς αἰῶνας.

Ὡ τῆς θαυμαστῆς, ἀδελφικῆς δυάδος, σαρκί τε ὁμαίμονος, τὰ θεῖα σύμφρονος! ταύτην τιμῶντες, Βασίλειον ἐνδίκως, ἅμα Γρηγορίῳ, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῶς τὸν Λόγον, Παρθένε κηύσασαν, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, ἀξίως εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου

Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ

Ἐπὶ τῆς ἁπλῆς θεσμῶν, τῆς φύσεως ἀνθρώπων, Θεῷ δὲ προσεπελάσθης, θεορρημον ἐφετῶν, ἀκροτάτω μέλπον αὐτῷ. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπακούσας θεῖων ἐντολῶν, ἐσκόρπισας ἀφθόνως, τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, εὐπειθείας λογισμῶ, βοῶν Ἀξιάγαστε. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμάτων Δομετιανέ, ἀνελλιπῆς ἐγένου, βλυστάνουσα πόμα κρήνη, καὶ χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ποταμὸς εἰρήνης τε τοῖς βοῶσι, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἐν καμίνῳ σὲ συμβολικῶς, προέγραψαν οἱ Παῖδες, Παρθένε, καὶ ἐν τῇ βάτῳ προετύπωσε Μωσῆς, Ἡσαίας εἶδε τε τεξομένην, βρέφος ἀνάδρωος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν καμίνῳ Παῖδες, Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ,

ἀπέστιλβον λέγοντες. Εὐλογοῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὡδὴ θ'

«Ἡσαία χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρί, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ, ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν».

Τῶν κατορθωμάτων τε, καὶ τῶν λόγων, σοῦ τὰς ἀστραπὰς, Γρηγόριε εὐφημεῖν, νοὺς ἀδυνατῶν, σαφῶς ὁ ἡμέτερος ὁμολογεῖ, ἦτταν εὐκλεῆ, σοῦ καταγγέλλει δέ, ὑπὲρ δύναμιν τὸν ἔπαινον.

Μυστιπόλων ἄριστε, τὴ Τριάδι, νὺν παρεστηκῶς, σὺν Ἀποστόλων χορῶ, καὶ τῶν Προφητῶν, Μαρτύρων Δικαίων τε, Πατριαρχῶν, μέμνησο ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων σου, τὸ μνημόσυνον Γρηγόριε.

Ἐποπτεύεις ἄνωθεν, προασπίζων, νὺν Ἀρχιερεῦ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, νίκας τῷ πιστῷ, δωρούμενος Ἄνακτι, καὶ δουλικόν, σύντριψον ζυγόν, σοὺς σώζων πρόσφυγας, ταῖς πρεσβείαις σου Γρηγόριε.

Θεοτοκίον

Ὡς τεκοῦσα Πάναγνε, τῶν κτισμάτων, τὸν Δημιουργόν, κατὰ παντὸς γεννητοῦ, φέρεις τὴν ἀρχὴν, ἀσύγκριτον ἔχουσα, ὑπεροχὴν, καὶ ὑπερφυῆ, ὅθεν τὸν Τόκον σου, προσκυνούντές σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ὁσίου

Τύπον τῆς Ἀγνῆς

Ἔστης Πάτερ τῆς ἐφέσεως, τῶν ὀρεκτῶν κρατήσας τὸ τελειότατον, καὶ ἐδέξαντο, Πατριαρχῶν σὲ σκηνώματα, καὶ Δικαίων Ὁσίων τὰ τάγματα, μεθ' ὧν καθικετεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Παντοκράτορα,

Ἔσχεν ὥσπερ χρῆμα τίμιον, ἡ σὴ Πατρὶς τὸ σῶμά σου τὸ πολυάθλον, κατακρύψασα, τοῖς ἑαυτῆς κόλποις Ἐνδοξε, μητρικοῖς ὀρμωμένῃ κινήμασι, σοῦ γὰρ ἐπαπολαύειν, τοὺς ἀλλοτρίους οὐκ ἠνέσχετο.

Ἴθι βοηθὸς γενέσθαι μοί, ἐν πειρασμοῖς τοῦ βίου καὶ περιστάσεσι, καὶ κατεύνασον, τὸν ἐγειρόμενον κλύδωνα, κατ' ἐμοῦ τῶν παθῶν καὶ γαλήνιον, ὄρμισον πρὸς λιμένα, τὴ αὔρα Πάτερ τῆς πρεσβείας σου.

Θεοτοκίον

Ἔστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς ὑπερούσιε, Υἱὲ Θεοῦ εὐδοκήσαντος, ἐξ ἀνάδρου Μητρὸς καὶ τοῖς ὕδασι, ἡμᾶς ἀναχωνεῦσαι, πυρὶ τῷ θεῷ τοῦ Βαπτίσματος.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βᾶτος, ἔδειξεν ἄφλεκτος, καὶ νὺν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν».

Ἐξαποστειλάριον

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς

Τὸν ποιμένα τὸν καλόν, Γρηγόριον τὸν πάνσοφον, τῶν Νυσσαέων Πρόεδρον, τοῦ Βασιλείου τοῦ σοφοῦ, ὁμότροπον ὁμαίμονα, ἐν φδοαῖς τε καὶ ὕμνοις, τιμήσωμεν ἅπαντες.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιά, καθεύδοντας ἐφώτισε, καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Νὺν ξένην ὁ Σωτὴρ βροτοῖς δωρεῖται ρύψιν, χωρὶς ἀναχωνεῦων, πυρὸς καὶ ἀναπλάττων, ψυχὰς δίχα

συντρίψεως.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστάφη εἰς ὀπίσω,

Ἵδωρ θείας ζωῆς, πηγῶν ἐκ σωτηρίων, λαοὶ μέτ' εὐφροσύνης, ἀντλήσατε προθύμως ψυχῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Τί σοὶ ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοὶ Ἰοράνη ὅτι ἀνεχώρησας εἰς τὰ ὀπίσω;

Ἦλθεν ὁ φωτισμός, ἡ χάρις ἐπεφάνη, ἡ λύτρωσις ἐπέστη, ὁ κόσμος ἐφωτίσθη, λαοὶ χαρὰς ἐμπλήσθητε.

Δόξα...

Ἦχος α' Ἀνατολίου

Ὁ τῆς ὀρθῆς πίστεως γενναῖος ἀγωνιστής, ὁ συγκακοπαθήσας ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας, ἀγωνίζου καὶ νῦν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τὸν καλὸν ἀγῶνα, διατηρῶν αὐτῆς, τῶν σῶν δογμάτων ἀσάλευτον, τὴν κρηπίδα Γρηγόριε.

Καὶ νῦν... ὁ αὐτὸς

Σὺ ἐν Ἰορδάνη βαπτισθεὶς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ρεῖθρα ἡγίαςας, τῆ παλάμη τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς ἐπιφανείας σου! φιλόανθρωπε Κύριε, δόξα σοί.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.